

[Indenrigsministeren.]

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlems indledende Bemærkninger, var han noget inde paa den Tanke, at man skulde overveje, om man ikke i Stedet for at have en kommunal Lovgivning delt i to — eller jeg kan sige 3 — Dele, en vedrørende Landdistrikterne, Landkommunerne, en vedrørende Købstadkommunerne og en vedrørende Hovedstaden, skulde forene i hvert Fald de to kommunale Lovgivninger og skabe en Enhed paa dette Omraade.

Det er et Spørgsmaal, som i vor kommunale Livs Barndom, kan jeg vel kalde det, blev meget nøje overvejet; det var et Spørgsmaal, der var meget stærkt fremme i 50erne og Begyndelsen af 60erne, men lige saa sikkert er det, at med Loven af 1867 og 68 bestemte man sig afgørende for ikke at gaa Enhedens Vej. De, der vil gennemlæse Forhandlingerne, der førtes den Gang, Forhandlinger, der i øvrigt paa mange Maader er interessante, vil se, at der var gode Grunde for, at man paa det Tidspunkt traf den Afgørelse at gaa den Vej at have en landkommunal og en købstadkommunal Lovgivning. Dertil kommer, at det at rejse dette Spørgsmaal vist vil være at standse hele dette Forsøg paa Revision af de to gældende kommunale Love, idet det er kendt, at Kommunalnænder ikke ønsker at gaa den Vej, man overvejede i 1867.

Dernæst kom det ærede Medlem med nogle Bemærkninger om, at Tiden virkelig var til at indføre noget ganske andet gennemgribende paa dette Omraade end det, der her er foreslaaet, at Tiden var inde til langt større kommunalt Selvstyre. Hver Gang vi taler om kommunale Spørgsmaal her i Tinget — det gjaldt under Købstadkommunallovens Behandling, og det gælder atter i Dag under Landkommunallovens Behandling —, taler det ærede Medlem om, at han ønsker større kommunalt Selvstyre, og hævder, at der maa lovgives efter ganske anderledes store Linier end de Smaatterier, man her kommer og serverer for Folketinget. Var Tiden ikke inde for det ærede Medlem til at nævne i hvert Tilfælde eet Omraade, hvor han tænker sig større kommunalt Selvstyre gennemført, eller til i

hvert Fald i de Udvalg, der nedsættes — Købstadkommunaludvalgets Forhandlinger har jeg kunnet følge i to Aar —, at give blot eet Eksempel paa, hvad han tænker paa, naar han har de langt større Linier for kommunal Lovgivning, end vi Smaa-folk har haft Lejlighed til at fremføre?

Hvis det ærede Medlem — det har jeg sagt til ham en Gang før — kan komme med virkelig gennemgribende Reformforslag om større kommunalt Selvstyre paa det ene eller det andet Omraade, vil jeg være overordentlig forhandlingsvillig, men endnu har det ærede Medlem ikke fremsat saadanne Forslag. Derfor synes jeg, Tiden var inde til, inden disse to Lovforslag forlader Folketinget, at faa Klarhed over, hvad det ærede Medlem egentlig tænker paa.

For øvrigt er det besynderligt, at det første, det ærede Medlem gør, naar han gaar til Behandling af Lovforslagets Enkelt-heder, efter at han har udtalt, at man maa huske paa, at der er sket en kolossal Udvikling befolkningsmæssigt set, store Kommuner er opstaaet, der er sket voldsomme Omskiftelser, og derfor maa man virkelig følge med — det første, det ærede Medlem derefter gør, er at lægge sig hindrende i Vejen for § 1, der netop søger at tage Konsekvensen af den befolkningsmæssige Udvikling, der er foregaaet, og som nødvendiggør Omlægning af Kommunegrænser.

Jeg skal til det ærede Medlem i øvrigt kun sige dette i Anledning af hans Spørgsmaal vedrørende § 21, sidste Stykke, hvor der staar:

„Amtsrådet's Samtykke udfordres ligeledes til, at der af Kommunens Kasse udredes Vederlag eller Medhjælpssum til Sogneraadets Formand eller til andre Medlemmer af Sogneraadet.“

at jeg maa mene, at der lige saa lidt heri som i den gældende Kommunallov, hvor nogenlunde tilsvarende Bestemmelser staar, ligger en Ret til at yde, hvad jeg vilde kalde almindelige Diæter til Sogneraadets Medlemmer. Jeg maa mene, at der ligger heri dette, at Sogneraadet kan gaa til Amtsrådet og søge om Tilladelse til overfor visse bestemte tyngende Opgaver at yde et vist Vederlag.

Jeg har saa kun endnu at skulle svare det ærede Medlem Hr. Fisker, der spurgte om, i hvilken Grad man kunde sige, at et